

[Søren P. Larsen.]
tagelse, har ogsaa været behandlet i en tidligere Rigsdagsperiode, og saa vidt mig bekendt efter Henvendelse til dem, der var Medlemmer af Udvalget den Gang, samlede Venstre sig den Gang om de samme Ændringer som nu, selv om der ikke blev stillet Forslag derom i Rigsdagssamlingen 1925—26 paa Grund af det sene Tidspunkt, hvorpaa Lovforslaget fremkom.

Naar det ærede Medlem Hr. Vesterager beklager sig over, at der er Unighed indenfor Udvalget, maa jeg maaske have Lov til at henvise til, at vi har været uhyre villige til Forhandling. Vi har indenfor Udvalgets egne Vægge for mange Punkters Vedkommende erklæret, at vi kunde strække os overmaade vidt, hvis blot vi kunde faa afgørende Indflydelse paa det, som vi ansaa for det væsentlige. Men der er jo ingen Grund til at græde over den Tid, der er gaaet. Nu har de Herrer jo Flertallet og Magten til at gennemføre deres Skolereform, og det vil de naturligvis ogsaa gøre.

Det vil blive langt dyrere at blive Lærer efter denne Lov, end det er for Øjeblikket. Nu ved jeg nok, at der, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen gjorde mig opmærksom paa, ogsaa bliver stillet større Tilskud i Udsigt. Det kan være meget godt, men den, som skal læse en seks Aars Tid — og man skal være meget flink, hvis man skal gøre det paa 5 Aar —, maa jo skaffe Penge til Veje, man kan ikke regne med at faa det hele i Tilskud ude fra, og det er der heller ingen, der regner med.

Hidtil har det været saaledes, at mange ubemidlede har givet sig til at læse til Lærere, maaske i en lidt senere Alder, og der har været Mulighed for dem for at faa Laan hertil, men denne Mulighed tror jeg vil skrumpes noget ind, naar dette Lovforslag bliver gennemført. Og vi ved alle sammen, at Stillingen er den for Øjeblikket, at ligefrem Mangel paa Lærere er der ikke; naar man søger en Vikar til en Skole, melder der sig langt flere, end der er Brug for.

Den nuværende højtærede Undervisningsminister havde jo straks ved sin Tiltræden Opmærksomheden henvendt paa de unge Lærere og vilde gøre noget for dem. Han havde Villien til at hjælpe dem, men der maa altsaa have været andre Forhold, der var stærkere end Ministerens gode Villie, for indtil denne Dag er jeg mig ikke bevidst at have set noget til Forslag i den Retning.

Det staar for mig som noget aldeles afgjort, at de ubemidlede unge Lærere, som efter at have fuldendt deres Uddannelse har Brug for Støtte i de første Aar, indtil

de faar Embede, vil have uhyre vanskeligt ved at skaffe sig denne Støtte, og Stillingen vil saa blive den, at Seminarierne efterhaanden vil befolkes væsentlig med andre unge Mennesker end dem, der har dannet Grundstammen indenfor Folkeskolens Lærerstand i de Aar, der er gaaet.

Til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vil jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger, da jeg ved min Omtale af Optagelsesprøven ogsaa har rørt ved en Del af de Problemer, han var inde paa. Det ærede Medlem kunde huske, at jeg havde sagt, at den nuværende Regering ved sit Forslag til Læreruddannelse havde føjet Trin til Stigen i begge Ender, og han sagde, at vi fra Venstres Side vilde save af.

Det kan jeg nu ikke indse. For Øjeblikket kan man optages paa Seminariet efter et Aars Forberedelse. Det vil man ogsaa kunne efter vore Ændringer. Vi samler Undervisningen om det, som er Folkeskolens Hovedopgave, og det regner jeg for en ubetinget Fordel. Endvidere har vi stillet i Udsigt, at vi fra vor Side er villige til at bringe endog ret betydelige økonomiske Ofre for at faa en Videreuddannelse ovenpaa den 3-aarige Seminarietid.

Jeg har talt med adskillige Skolefolk, som har sagt, at der var noget sundt og godt ved denne Tanke, og naar man tænker paa de afsides liggende Seminarier, forekommer det mig ogsaa at være noget af en Uret, naar man binder de unge Mennesker til at være paa det samme Sted under den samme Paavirkning. Jeg har kun gode Erindringer om mine Seminarielærere, men jeg vil have Lov til at gøre gældende, at hvis en dygtig Seminarielærer ikke i Løbet af 3 Aar kan give de vordende Lærere den rette Paavirkning, vil han ikke kunne gøre det i nævneværdig større Grad, hvis disse 3 Aar forandres til 4.

Jeg anbefaler de af os stillede Ændringsforslag.

Vesterager: Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen maa kæmpe drabeligt i den Stilling, han er kommet til at staa i, thi det er jo ikke blot mod hele den Udvikling, der er foregaaet herhjemme, han maa kæmpe, men maaske ogsaa mod noget af det bedste i ham selv og dertil oven i Købet mod hele Venstres Fortid og mod adskillige af Venstres Skolemænd, der har udtalt sig, naar vi atter og atter har haft denne Skoledebat her i Tinget.

Det er særlig mod Optagelsesprøven og mod Gennemførelsen af den 4-aarige Uddannelsesetid, at det ærede Medlem retter sit